

Uradni list

Evropske unije

C 129

Zvezek 50

Slovenska izdaja

Informacije in objave

9. junij 2007

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	IV <i>Informacije</i>	
	INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE	
	Sodišče	
2007/C 129/01	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 117, 26.5.2007	1
	V <i>Objave</i>	
	SODNI POSTOPKI	
	Sodišče	
2007/C 129/02	Zadeva C-74/07 P: Pritožba, ki jo je Luciano Lavagnoli vložil 12. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 23. novembra 2006 v zadevi Lavagnoli proti Komisiji, T-422/04	2
2007/C 129/03	Zadeva C-100/07 P: Pritožba, ki so je vložili É.R in drugi 21. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 13. decembra 2006 v zadevi T-138/03: É.R. in drugi proti Svetu in Komisiji	2
2007/C 129/04	Zadeva C-103/07 P: Pritožba, ki jo je vložil Angel Angelidis 21. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 5. decembra 2006 v zadevi Angelidis proti Evropskemu parlamentu, T-416/03	3
2007/C 129/05	Zadeva C-108/07 P: Pritožba, ki jo je vložila Ferrero Deutschland GmbH 23. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 15. decembra 2006 v zadevi Ferrero Deutschland GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Cornu SA Fontain, T-310/04	4
2007/C 129/06	Zadeva C-142/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 12. marca 2007 vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo št. 22 de Madrid (Španija) – Ecologistas en Acción – CODA proti Ayuntamiento de Madrid	4



<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2007/C 129/07	Zadeva C-149/07: Tožba, vložena 15. marca 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Poljski	5
2007/C 129/08	Zadeva C-157/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 21. marca 2007 – Finanzamt für Körperschaften III v Berlinu proti Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH	5
2007/C 129/09	Zadeva C-160/07: Tožba, vložena 22. marca 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki	6
2007/C 129/10	Zadeva C-163/07: Pritožba, ki sta jo vložila Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi in Musa Akar 26. marca 2007 zoper sklep Sodišča prve stopnje, razglašen 17. januarja 2007, v zadevi T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanyı ve Ticaret Ltd Sirketi in Musa Akar proti Komisiji Evropskih skupnosti	7
2007/C 129/11	Zadeva C-164/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de grande instance de Nantes (Francija) 27. marca 2007 – James Wood proti Fonds de Garantie	7
2007/C 129/12	Zadeva C-165/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vestre Landsret (Danska) 27. marca 2007 – Skatteministeriet proti Ecco Sko A/S	8
2007/C 129/13	Zadeva C-168/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. marca 2007 vložilo Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) – AXA Belgium SA, prej imenovana AXA Royale Belge SA proti 1. Državi Belgiji, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Državi Belgiji, administration de l'inspection spéciale des impôts	8
2007/C 129/14	Zadeva C-186/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. aprila 2007 vložilo Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Comunidad Autónoma de Canarias proti Club Náutico de Gran Canaria	9
2007/C 129/15	Zadeva C-187/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 3. aprila 2007 vložilo Rechtbank Zutphen (Nizozemska) – Kazenski postopek zoper Dirka Endendijka	9
2007/C 129/16	Zadeva C-188/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 3. aprila 2007 – Commune de Mesquer proti Total France SA, Total International Ltd	9
2007/C 129/17	Zadeva C-189/07: Tožba, vložena 3. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji	10
2007/C 129/18	Zadeva C-190/07: Tožba, vložena 3. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	10
2007/C 129/19	Zadeva C-195/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Zala Megyei Bíróság (Madžarska republika) 10. aprila 2007 – OTP Bank Rt. in Merlin Gerin Kft. proti Zala Megyei Közigazgatási Hivatalu	11
2007/C 129/20	Zadeva C-197/07 P: Pritožba, ki jo je 12. aprila 2007 Aktieselskabet af 21. november 2001 vložil zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 6. februarja 2007 v zadevi T-477/04, Aktieselskabet af 21. november 2001 proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)	11
2007/C 129/21	Zadeva C-198/07 P: Pritožba, ki jo je Donal Gordon 12. aprila 2007 vložil zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat) v zadevi T-175/04: Donal Gordon proti Komisiji Evropskih skupnosti z dne 7. februarja 2007	12
2007/C 129/22	Zadeva C-200/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 12. aprila 2007 – Alfonso Luigi Marra proti Eduardu De Gregoriu	13



<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2007/C 129/23	Zadeva C-201/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 13. aprila 2007 vložilo Corte suprema di cassazione – Alfonso Luigi Marra proti Clementu Antoniu	13
2007/C 129/24	Zadeva C-206/07: Tožba, vložena 19. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki	13
2007/C 129/25	Zadeva C-210/07: Tožba, vložena 20. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji	14
2007/C 129/26	Zadeva C-216/07: Tožba, vložena 25. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji	14
2007/C 129/27	Zadeva C-218/07: Tožba, vložena 25. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji	14
Sodišče prve stopnje		
2007/C 129/28	Zadeva T-97/07: Tožba, vložena 26. marca 2007 – Imelios proti Komisiji	16
2007/C 129/29	Zadeva T-100/07: Tožba, vložena 4. aprila 2007 – UPS Europe in UPS Deutschland proti Komisiji	16
2007/C 129/30	Zadeva T-101/07: Tožba, vložena 26. marca 2007 – Dada proti UUNT – Dada (DADA)	17
2007/C 129/31	Zadeva T-102/07: Tožba, vložena 5. aprila 2007 – Freistaat Sachsen proti Komisiji	18
2007/C 129/32	Zadeva T-104/07: Tožba, vložena 6. aprila 2007 – BVGD proti Komisiji	18
2007/C 129/33	Zadeva T-105/07: Tožba, vložena 2. aprila 2007 – MarketTools proti UUNT – Optimus Telecomunicações (ZOOMERANG)	19
2007/C 129/34	Zadeva T-106/07: Tožba, vložena 11. aprila 2007 – Alcon proti UUNT – *Acri.Tec (BioVisc)	19
2007/C 129/35	Zadeva T-107/07 P: Pritožba, ki jo je 16. aprila 2007 vložil Francisco Rossi Ferreras zoper sodbo, ki jo je 1. februarja 2007 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-42/05, Rossi Ferreras proti Komisiji	20
2007/C 129/36	Zadeva T-108/07: Tožba, vložena 8. aprila 2007 – Spira proti Komisiji	20
2007/C 129/37	Zadeva T-111/07: Tožba, vložena 13. aprila 2007 – Agrofert Holding proti Komisiji	21
2007/C 129/38	Zadeva T-112/07: Tožba, vložena 17. aprila 2007 – Hitachi in drugi proti Komisiji	22
2007/C 129/39	Zadeva T-114/07: Tožba, vložena 13. aprila 2007 – Last Minute Network proti UUNT – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)	22
2007/C 129/40	Zadeva T-115/07: Tožba, vložena 13. aprila 2007 – Last Minute Network proti UUNT – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)	23
2007/C 129/41	Zadeva T-119/07: Tožba, vložena 16. aprila 2007 – Italijanska republika proti Komisiji	24



Sodišče za uslužbence Evropske Unije

2007/C 129/42	Zadeva F-23/05: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 2. maja 2007 – Giraudy proti Komisiji (Javni uslužbenci – Tožba – Odškodninska tožba – Preiskava Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) – Prerazporeditev – Uredba (ES) št. 1073/1999 – Odločba 1999/396/ES, ESPJ, Euratom – Napaka – Škoda – Poklicna bolezen – Upoštevanje storitev iz člena 73 Statuta) 25
2007/C 129/43	Zadeva F-123/05: Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 3. maja 2007 – Bracke proti Komisiji (Uradniki – Natečaj – Notranji natečaj – Pogoji za pristop – Obvestilo o natečaju – Pogoji v zvezi z delovno dobo – Začasno osebje – Člen 27 Kadrovskih predpisov – Načelo dobre uprave – Načelo nediskriminacije) 25
2007/C 129/44	Zadeva F-16/07: Tožba, vložena 27. februarja 2007 – Dragoman proti Komisiji 26
2007/C 129/45	Zadeva F-33/07: Tožba, vložena 10. aprila 2007 – Toronjo Benitez proti Komisiji 26
2007/C 129/46	Zadeva F-34/07: Tožba, vložena 13. aprila 2007 – Skareby proti Komisiji 27
2007/C 129/47	Zadeva F-36/07: Tožba, vložena 19. aprila 2007 – Lebedef proti Komisiji 27
2007/C 129/48	Zadeva F-37/07: Tožba, vložena 23. aprila 2007 – Cros proti Sodišču 28
2007/C 129/49	Zadeva F-39/07: Tožba, vložena 23. aprila 2007 – Campos Valls proti Svetu 28
2007/C 129/50	Zadeva F-40/07: Tožba, vložena 30. aprila 2007 – Baudalet-Leclaire proti Komisiji 28



IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE

*(2007/C 129/01)***Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 117, 26.5.2007

Prejšnje objave

UL C 96, 28.4.2007

UL C 95, 28.4.2007

UL C 82, 14.4.2007

UL C 69, 24.3.2007

UL C 56, 10.3.2007

UL C 42, 24.2.2007

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki jo je Luciano Lavagnoli vložil 12. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 23. novembra 2006 v zadevi Lavagnoli proti Komisiji, T-422/04

(Zadeva C-74/07 P)

(2007/C 129/02)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Pritožnik: Luciano Lavagnoli (zastopnik: F. Frabetti, avocat)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in H. Kraemer, zastopnika)

Predlogi pritožnika

- sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. novembra 2006 v zadevi T-422/04 naj se razveljavi;
- predlogom, podanim na prvi stopnji, naj se ugotovi, in posledično naj se tožba v zadevi T-422/04 razglasi za dopustno in utemeljeno;
- podredno, zadeva naj se vrne Sodišču prve stopnje;
- odloči naj se o izdatkih, stroških in pristojbinah, ter Evropski komisiji naj se naloži njihovo plačilo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

Pritožnik v okviru prvega pritožbenega razloga trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo pri razlagi splošnih določb za izvajanje (SDI) člena 45 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in Upravnega vodiča za ocenjevanje in napredovanje uradnikov s tem, da je v točkah od 53 do 75 izpodbijane sodbe menilo, da zgoraj navedene SDI ne določajo avtomatičnega odnosa med prednostnimi točkami, s katerimi razpolagajo generalni direktorati (PTDG), in točkami za

delovno uspešnost in da so se PTDG v tem primeru pravilno dodelile.

Pritožnik v okviru drugega pritožbenega razloga navaja, da je Sodišče prve stopnje storilo postopkovno napako s tem, da v točkah 59 in 67 iste sodbe ni ugodilo zahtevam procesnega vodstva, ki so bile oblikovane tako, da so Komisiji nalagale predstavitve točk, dodeljenih uradnikom, ki lahko glede na njihove točke za delovno uspešnost napredujejo, ter tako, da so vsebovale primerjalno metodo za primerjalno preučevanje zaslug uradnikov.

Pritožnik v okviru tretjega pritožbenega končno zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje v točkah od 76 do 100 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo postopka ocenjevanja in napredovanja, ki ga določajo splošne določbe za izvajanje členov 43 in 45 Kadrovskih predpisov za uradnike in zgoraj navedenega Upravnega vodiča, in s tem, da je podalo napačno razlago člena 90 Kadrovskih predpisov za uradnike.

Pritožba, ki so je vložili É.R in drugi 21. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 13. decembra 2006 v zadevi T-138/03: É.R. in drugi proti Svetu in Komisiji

(Zadeva C-100/07 P)

(2007/C 129/03)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke**

Pritožniki: É.R., J.R., A.R., B.R., O.O., T.D., V.D., J.M.D., D.D., D.F., E.E., C.F., H.R., M.R., I.R., B.R., M.R., C.S. (zastopnik: F. Honnorat, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Svet Evropske unije, Komisija Evropskih skupnosti

Pritožba, ki jo je vložil Angel Angelidis 21. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti senat), razglašeno 5. decembra 2006 v zadevi Angelidis proti Evropskemu parlamentu, T-416/03

(Zadeva C-103/07 P)

(2007/C 129/04)

Jezik postopka: francoščina

Predlogi pritožnikov:

- pritožba naj se razglasi za dopustno;
- razglasi naj se za utemeljeno;
- določbe sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 13. decembra 2006, v zadevi T-138/03, naj se razveljavijo;
- zadeva naj se vrne nazaj Sodišču prve stopnje, da odloči o predlogih pritožnikov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožniki v okviru pritožbe predlagajo razveljavitev izpodbijane sodbe, v okviru katere je bila njihova tožba zavržena kot delno nedopustna in poleg tega zavržena kot neutemeljena.

Prvič, pritožniki glede dopustnosti tožbe trdijo, da je obrazložitev Sodišča prve stopnje protislovna in da je to sodišče s tem, da je odločilo, da je bila tožba za povrnitev škode, nastale zaradi zastrupitve in smrti H.E.R, vložena po izteku petletnega zastaralnega roka, kršilo tako člen 46 Statuta Sodišča kot tudi člen 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. V zvezi s tem zatrjujejo, da Sodišče prve stopnje ni moglo razglasiti zastaranja njihove tožbe, ker v času obravnave njihovih predlogov niso razpolagali z ustreznimi epidemiološkimi podatki, ki bi omogočili natančno določitev datuma infekcije njihovih bližnjih.

Drugič, pritožniki glede obravnave tožbe po temelju trdijo, da je Sodišče prve stopnje prav tako sprejelo protislovno obrazložitev in kršilo člen 6(1) zgoraj navedene Konvencije na eni strani s tem, da je odločbo oprlo na stare izvide, pri čemer ni upoštevalo novjših epidemioloških podatkov, in na drugi strani s tem, da je odločilo, da obstoj vzročne zveze med zatrjevano kršitvijo in nezakonitim ravnanjem, ki se je očitalo institucijam Skupnosti, ni bil dokazan.

Stranki

Pritožnik: Angel Angelidis (zastopnik: E. Boigelot, avocát)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi pritožnika:

- naj se pritožba razglasi za dopustno in utemeljeno, zato
- naj se razveljavi sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 5. decembra 2006 v zadevi Angelidis proti Parlamentu, T-416/03;
- naj Sodišče samo odloči o sporu in ugodi začetni tožbi pritožnika v zadevi T-416/03:
 - naj razglasi odločbo generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 4. marca 2003 o dokončnem sprejetju ocenjevalnega poročila pritožnika za obdobje 2001 za nično;
 - naj navedeno ocenjevalno poročilo za leto 2001 razglasi za nično;
 - naj dodeli odškodnino za nepremoženjsko škodo in za ogrožanje kariere tako zaradi nepravilnosti kot zaradi pozne sestave navedenega poročila 2001, ki naj bi bilo zanj posebej boleče, odškodnino, ocenjeno *aequo et bono* na 20.000 evrov, s pridržkom zvišanja ali znižanja med postopkom;
 - naj v skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje naloži toženi stranki plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v pritožbi Sodišču prve stopnje v bistvu očita, da je pri razlagi členov 26 in 43 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in splošnih določb za izvajanje v zvezi z uporabo teh členov napačno uporabilo pravo. Ta napačna uporaba naj bi se nanašala zlasti na široko presojo Sodišča prve stopnje v zvezi z omejenim številom primerov, ko je mogoče odstopiti od pravila, v skladu s katerim morata ocenjevalno poročilo oceniti in potrditi dva različna člana, ki sta nadrejena ocenjenemu uradniku, in na presojo Sodišča prve stopnje v

zvezi z neobstojem nujnosti posvetovanja z uradnikovim neposredno nadrejenim. V izpodbijani sodbi naj bi Sodišče prve stopnje ti dve točki zelo pomanjkljivo obrazložilo in sicer naj bi spremenilo obseg več dokazil, ki mu jih je predložil pritožnik.

Pritožba, ki jo je vložila Ferrero Deutschland GmbH 23. februarja 2007 zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat), razglašeno 15. decembra 2006 v zadevi Ferrero Deutschland GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Cornu SA Fontain, T-310/04

(Zadeva C-108/07 P)

(2007/C 129/05)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Ferrero Deutschland GmbH (zastopnik: M. Schaeffer, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Cornu SA Fontain

Predlogi pritožnice:

- razveljavi naj se sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat) z dne 15. decembra 2006 v zadevi Ferrero Deutschland proti UUNT – Cornu SA Fontain; T-310/04;
- UUNT in intervenientu naj se naloži plačilo stroškov v zvezi s postopkom.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica se v utemeljitev svoje pritožbe sklicuje na en pritožbeni razlog, ki izhaja iz kršitve prava Skupnosti s strani Sodišča prve stopnje, in sicer iz napačne razlage člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (¹). V tem pogledu navaja pet trditve.

Prvič, Sodišče prve stopnje naj ne bi upoštevalo dejstva, da obravnavane slane in sladke proizvode proizvajajo in tržijo ista podjetja, med katere sodi tudi intervenient. Drugič, Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je razsodilo, da je med obravnavanimi proizvodi zgolj šibka podobnost, medtem ko bi v obravnavani zadevi moralo ugotoviti najmanj srednjo stopnjo podobnosti. Tretjič, Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo pravo s tem, ko je znamkam „Ferrero“ in „Ferro“ prisodilo „določeno stopnjo podobnosti“, medtem ko naj

bi na podlagi utemeljitev, ki jih je samo navedlo v svoji odločitvi, moralo ugotoviti, da je med znamkama srednja oziroma visoka stopnja podobnosti. Četrto, Sodišče prve stopnje naj ne bi zadostno upoštevalo dokumentov, vloženih, da bi se poudaril velik razlikovalni učinek znamke „Ferrero“. Končno, Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da pri presoji morebitne verjetnosti zmede ni upoštevalo številnih dejavnikov iz sedme uvodne izjave Uredbe (ES) št. 40/94.

(¹) UL 1994, L 11, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 12. marca 2007 vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo št. 22 de Madrid (Španija) – Ecologistas en Acción – CODA proti Ayuntamiento de Madrid

(Zadeva C-142/07)

(2007/C 129/06)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid (Španija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ecologistas en Acción – CODA

Tožena stranka: Ayuntamiento de Madrid

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali se pravila postopka presoje vplivov na okolje, določena v Direktivi Sveta 85/337/EGS (¹) z dne 27. junija 1985, spremenjeni z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997, uporabljajo za načrte del na cestah v naseljih glede na naravo in obseg načrta, vpliv na območja z veliko gostoto poseljenosti ali vpliv na območja zgodovinskega, kulturnega ali arheološkega pomena?
- 2) Ali se pravila postopka presoje vplivov na okolje določena v Direktivi Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985, spremenjeni z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 (²), uporabljajo za načrte, ki so predmet tega upravnega spora, glede na njihovo naravo in naravo ceste, na kateri se načrtuje njihova izvedba, značilnosti, obseg, vpliv na okolico, gostoto poseljenosti, predračun in morebitno drobitev celovitega načrta, ki načrtuje podobna dela na isti poti?

- 3) Ali se merila, ki jih je določilo Sodišče v sodbi z dne 16. marca 2006 v zadevi Komisija proti Španiji (C-332/04) ⁽¹⁾, uporabljajo za načrte, ki so predmet tega postopka, glede na njihovo naravo in naravo ceste, na kateri se načrtuje njihova izvedba, značilnosti, razsežnosti, vpliv na okolico, gostoto poseljenosti, predračun in morebitno drobitev celovitega načrta, ki načrtuje podobna dela na isti poti in ali je zato treba te načrte predložiti v postopek presoje vplivov na okolje?
- 4) Ali so glede na to, kar izhaja iz upravnega spisa in natančneje iz vanj vključenih študij in poročil, španske oblasti v zvezi z načrti, ki so predmet tega postopka, v praksi spoštovale obveznosti iz Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985, spremenjene z Direktivo Sveta 97/11/ES, z dne 3. marca 1997, glede presoje vplivov na okolje, čeprav se za te načrte formalno ni uporabil postopek presoje vplivov na okolje, ki ga določa navedena direktiva?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 o spremembi Direktive 85/337/EGS, objavljena v UL L 73, str. 5.

⁽³⁾ ZOdL., str. 1-40, točke od 69 do 88.

Tožba, vložena 15. marca 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Poljski

(Zadeva C-149/07)

(2007/C 129/07)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Hottiaux in K. Herrmann, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Republika Poljska, s tem ko ni določila posebnega pravnega okvira za izdajo dovoljenj za vzporedni uvoz fitofarmaceutskih sredstev, ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES;

— Republiki Poljski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 28 ES določa, da so med državami članicami prepovedane količinske omejitve pri uvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom. Komisija meni, da Republika Poljska s tem, ko ni določila posebnega pravnega okvira za izdajo dovoljenj za promet s fitofarmaceutskimi sredstvi, uvoženimi iz drugih držav članic, kjer je bil promet z njimi že dovoljen in ki so (v smislu sodne prakse Sodišča) enaka proizvodom, katerih promet je že dovoljen na Poljskem, ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES.

V skladu s sodno prakso Sodišča, je treba, ker ni prišlo do uskladitve, „vsako trgovinsko ureditev držav članic, ki bi lahko neposredno ali posredno, dejansko ali potencialno, ovirala trgovino v Skupnosti, šteti kot ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve“. Sodišče je tudi razsodilo, da, ureditev in nacionalna praksa, ki vodi k usmerjanju uvoza v tem smislu, da lahko tam nastopajo le nekateri gospodarski subjekti, medtem ko so drugi izključeni, pomeni ukrep z enakim učinkom kot količinske omejitve. Treba je torej vzpostaviti postopek, ki bi določal predhodno dovoljenje za promet z uvoženimi proizvodi s pravili splošnega pomena, ki vključujejo nacionalne organe. Ta postopek mora biti tak, da je lahko dostopen in ga je mogoče zaključiti v razumnem času. Taka pravila splošnega pomena so nujna zato, da bi zadevne osebe lahko bile seznanjene s pravili, ki jim jih daje pravo Skupnosti.

Čeprav bi Komisija lahko sprejela nov osnutek spremembe poljske ureditve v zvezi s tem, ta še ni začel veljati ob izteku dvomesečnega roka, ki je bil določen v obrazloženem mnenju Komisije, ki je pozvala k prenehanju kršitve. V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba neizpolnitev obveznosti presojati glede na pravni položaj države članice, kot je bil v času roka, določenega v obrazloženem mnenju. Sprememb, ki so nastale po tem, Sodišče ne more opoštevat.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 21. marca 2007 – Finanzamt für Körperschaften III v Berlinu proti Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(Zadeva C-157/07)

(2007/C 129/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Finanzamt für Körperschaften III v Berlinu

(Zadeva C-160/07)

Tožena stranka: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(2007/C 129/09)

Jezik postopka: portugalsščina

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je zakonodaja države članice, v skladu s katero lahko davčni zavezanec, ki je rezident države članice in je tam neomejeno davčno zavezan, pod določenimi pogoji pri določanju celotnega zneska dohodkov odbije izgube, sicer v skladu s konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja oproščene davka na dohodek, iz podružnice, ki se nahaja v drugi državi članici, v nasprotju s členom 31 Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru ⁽¹⁾

— v skladu s katero pa je treba odbit znesek, če je pri dohodkih iz gospodarske dejavnosti podružnice v drugi državi članici, oproščenih v skladu s konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, pozitiven v enem od obdobji za odmero davka, ki sledijo, ponovno prišteti pri določanju skupnega zneska dohodkov v zadevnem obdobju za odmero davka,

— zadnje nikakor ne takrat, kadar davčni zavezanec dokaže, da v skladu s predpisi druge države članice, ki veljajo zanj, odbitka izgub v drugih letih, kot je leto izgub, „na splošno“ ni mogoče zahtevati, čemur ni zadoščeno, kadar se v drugi državi v skladu z njenim pravom odbitek izgub sicer na splošno prizna, vendar pa v konkretnem položaju, v katerem je davčni zavezanec, izostane?

2. Izgube iz podružnice iz druge države članice pod določenimi pogoji v primeru pritrdilnega odgovora: Ali vpliva na državo rezidentstva, kadar omejitve odbitka izgub v drugi državi članici (kot je država vira) kršijo člen 31 Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru, ker postavljajo davčnega zavezanca, ki je tam s svojimi dohodki iz podružnice zgolj omejeno davčno zavezan, v primerjavi z davčnim zavezancem, ki je neomejeno davčno zavezan, v slabši položaj?

3. V primeru pritrdilnega odgovora: Ali se mora država rezidentstva odpovedati naknadni obdavčitvi tujih izgub podružnice, kolikor teh sicer v nobeni državi članici ne bi bilo mogoče odbiti, ker se je podružnica v drugi državi članici zaprla?

⁽¹⁾ UL L 1, str. 1.

Tožba, vložena 22. marca 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki**Stranki**

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Simonsson in P. Andrade)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da je Portugalska republika s tem, da člena 7b v povezavi z delom B št. 3 Priloge XI, 9(2) in 12(1) v povezavi s Prilogo VII k navedeni Direktivi 95/21/ES z njenimi naknadnimi spremembami (zlasti z Direktivo 2001/106/ES ⁽¹⁾) ni prenesla v svoj pravni red, ni izpolnila obveznosti iz Direktive 95/21/ES ⁽²⁾, ki je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/84/ES ⁽³⁾;

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 95/21/ES se je iztekel 30. junija 1996, za Direktivo 2001/106/ES 22. julija 2003 in za Direktivo 2002/84/ES 23. novembra 2003.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/106/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 2001 (UL L 19, str. 17).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 95/21/ES z dne 19. junija 1995 o uveljavitvi mednarodnih standardov za varnost ladij, preprečevanje onesnaževanja ter pogoje za življenje in delo na ladjah, ki uporabljajo pristanišča Skupnosti in plujejo v vodah v pristojnosti držav članic (pomorska inšpekcija) (UL L 157, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2002/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o spremembi direktiv o varnosti v pomorskem prometu in o preprečevanju onesnaževanja z ladij (UL L 324, str. 53).

Pritožba, ki sta jo vložila Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi in Musa Akar 26. marca 2007 zoper sklep Sodišča prve stopnje, razglašen 17. januarja 2007, v zadevi T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanyi ve Ticaret Ltd Sirketi in Musa Akar proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-163/07)

(2007/C 129/10)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnici: Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar (zastopnik: C. Şahin, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank:

- razveljavi naj se sklep Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 17. januarja 2007 v zadevi T-129/06 ⁽¹⁾, pritožnicama vročen 26. januarja 2007, izpodbijana odločba nasprotne stranke z dne 23. decembra 2005 s številko MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614 pa naj se razglasi za nično;
- podredno naj se v zvezi s tem razveljavi sklep Sodišča prve stopnje, naveden v prvi točki, in za nično razglasi izpodbijana odločba nasprotne stranke z dne 23. decembra 2005 s številko MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614 ter rzsodi v skladu s predlogi tožečih strank;
- še bolj podredno naj se razveljavi sklep Sodišča prve stopnje, naveden v prvi točki, in zadeva vrne Sodišču prve stopnje;
- nasprotni stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici svojo pritožbo zoper navedeni sklep Sodišča prve stopnje utemeljujeta tako:

Sodišče prve stopnje po mnenju pritožnic ni omejeno, da preučevanje dejanskega stanja v postopku, ki teče pred njim, izvaja le na podlagi navedb strank, in da odloča le na podlagi dokazov, ki so jih te predložile. Nasprotno, člen 21 Statuta Sodišča pojasnjuje, da naj bi imela Sodišča Evropskih skupnosti dolžnost preučitve dejanskega stanja in naj bi bila, kadar je to potrebno, na lastno pobudo ne le dejavna temveč temu tudi zavezana.

S tem, da Sodišče prve stopnje ni preučilo, ali je izpodbijana odločba nasprotne stranke vsebovala pravilen pravni pouk, in je pritožnici šele čez en mesec, torej po izteku roka, poučilo o formalni nepravilnosti, naj bi po mnenju pritožnic kršilo člen 21 Statuta Sodišča, člen 64 njegovega Poslovnika in materialno

pravo Skupnosti v povezavi z načeli o obsegu domneve zakonitosti pravnega akta ter teorije o navideznosti pravnega akta. Pravo Skupnost naj bi namreč v primeru posebej hudih in očitnih napak pravnih aktov poznalo institut absolutno ničnega pravnega akta.

V primeru pravilnega pravnega pouka bi pritožnici nemudoma najeli registriranega odvetnika in tako v danem roku vložiti tožbo. Očitek Sodišča prve stopnje, da pritožnici in njuni turški odvetniki niso ravnali z vso skrbnostjo, ki se zahteva od razumnega tožnika, po njunem mnenju nasprotne stranke ne razrešuje obveznosti pravnega pouka.

⁽¹⁾ UL C 212, str. 29.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de grande instance de Nantes (Francija) 27. marca 2007 – James Wood proti Fonds de Garantie

(Zadeva C-164/07)

(2007/C 129/11)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de grande instance de Nantes

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: James Wood

Tožena stranka: Fonds de Garantie

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je z vidika splošnega načela prepovedi diskriminacije glede na državljanstvo, določenega v členu 12 Pogodbe ES, člen 706 (3) francoskega zakona o kazenskem postopku združljiv s pravom Skupnosti, ker naj bi bil državljan Evropske skupnosti, ki prebiva v Franciji in je oče otroka s francoskim državljanstvom, ki je preminil zunaj nacionalnega ozemlja, izključen zgolj zaradi državljanstva od upravičenja do odškodnine, ki naj bi jo izplačal Fonds de Garantie?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vestre Landsret (Danska) 27. marca 2007 – Skatteministeriet proti Ecco Sko A/S

(Zadeva C-165/07)

(2007/C 129/12)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Vestre Landsret (Danska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteministeriet

Tožena stranka: Ecco Sko A/S

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba Prilogo I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽¹⁾ v različici spremenjeni z Uredbo Komisije (ES) št. 2263/2000 z dne 13. oktobra 2000 ⁽²⁾, razlagati tako, da je treba obutev, kot je tista, določena v postopku v glavni stvari, uvrstiti pod tarifno številko 6403 KN kot obutev z zgornjim delom iz usnja ali pod tarifno številko 6404 KN kot obutev z zgornjim delom iz tekstilnih materialov?
- 2) Ali je dodatna opomba k poglavju 64 KN, vnešena z Uredbo Komisije št. 3800/92 z dne 23. decembra 1992 o spremembi Uredbe Sveta št. 2658/87 ⁽³⁾, združljiva z opombo 4 (a) iz poglavja 64 KN?

⁽¹⁾ UL L 256, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2263/2000 z dne 13. oktobra 2000 o spremembi Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski (UL L 264, str. 1). Popravek v UL L 276, 28.10.2000, str. 92.

⁽³⁾ UL L 384, str. 8.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. marca 2007 vložilo Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) – AXA Belgium SA, prej imenovana AXA Royale Belge SA proti 1. Državi Belgiji, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Državi Belgiji, administration de l'inspection spéciale des impôts

(Zadeva C-168/07)

(2007/C 129/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AXA Belgium SA, prej imenovana AXA Royale Belge SA

Toženi stranki: Država Belgija, administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines, 2. Država Belgija, administration de l'inspection spéciale des impôts.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba določbe Šeste direktive sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – struktura in postopki uporabe skupnega sistema davkov na dodano vrednost ⁽¹⁾, zlasti člen 13(A) ([odstavek] 1)(f) razlagati tako, da državam članicam dovoljujejo, da odobrijo oprostitve davka zgolj v primeru neodvisnih skupin oseb, ki opravljajo storitve izključno za svoje člane, in ne za ne-člane?

⁽¹⁾ Šesta direktiva sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. aprila 2007 vložilo Tribunal Superior de Justicia de Canarias – Comunidad Autónoma de Canarias proti Club Náutico de Gran Canaria

(Zadeva C-186/07)

(2007/C 129/14)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Club Náutico de Gran Canaria

Tožena stranka: Comunidad Autónoma de Canarias

Vprašanje za predhodno odločanje

Predložitveno sodišče naproša Evropsko sodišče za določitev učinkov njegove sodbe z dne 7. maja 1998 ⁽¹⁾, in sicer glede na člen 10.1.13 Zakona št. 20/91 z dne 7. junija o spremembah davčnih vidikov gospodarske in davčne ureditve Kanarskih otokov.

⁽¹⁾ Zadeva C-124/96, Komisija proti Španiji, Recueil 1998, str. I-2501.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 3. aprila 2007 vložilo Rechtbank Zutphen (Nizozemska) – Kazenski postopek zoper Dirka Endendijka

(Zadeva C-187/07)

(2007/C 129/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Zutphen

Stranka v kazenskem postopku v glavni stvari

Dirk Endendijk

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kako je treba razlagati pojem „privezati“ v smislu Direktive 91/629/EGS ⁽¹⁾ v povezavi z Odločbo 97/182/ES? ⁽²⁾

2. Ali je pri tem treba upoštevati uporabljen material, dolžino priveza ter namen, ki se ga je s privezovanjem poskušalo doseči?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 91/629/EGS z dne 19. novembra 1991 o določitvi minimalnih pogojev za zaščito telet (UL L 340, str. 28).

⁽²⁾ Odločba Komisije z dne 24. februarja 1997 o spremembi Priloge k Direktivi 91/629/EGS (UL L 76, str. 30).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 3. aprila 2007 – Commune de Mesquer proti Total France SA, Total International Ltd

(Zadeva C-188/07)

(2007/C 129/16)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Commune de Mesquer

Toženi stranki: Total France SA, prej imenovana Total raffinage distribution, Total International Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče težko kurilno olje, ki se proizvede z rafiniranjem nafte, ustreza specifikacijam uporabnikom, ga proizvajalec namerava prodajati kot gorivo in je navedeno v Direktivi 68/414/EGS z dne 20. decembra 1968 ⁽¹⁾, spremenjeni z Direktivo 98/93/ES z dne 14. decembra 1998 ⁽²⁾, ki se nanaša na strateške vire v povezavi z obveznostjo vzdrževanja zaloga, opredeliti kot odpadke v smislu člena 1 Direktive 75/442/EGS z dne 15. julija ⁽³⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/156/EGS z dne 18. marca 1991 ⁽⁴⁾ in prečiščena z Direktivo 2006/12/EGS ⁽⁵⁾?

2. Ali je ladijski tovor težkega kurilnega olja, ki se po nesreči razlije v morje, že sam po sebi ali pa zaradi dejstva, da se zmeša z vodo in usedlinami, odpadek v smislu skupine Q 4 iz Priloge I k Direktivi 2006/12/ES?

3. Če je odgovor na prvo vprašanje odklonilen, na drugo pa pritrديلen, ali je v smislu člena 1(b) in (c) Direktive 2006/12/ES in zaradi uporabe člena 15 te direktive mogoče presoditi, da je proizvajalec težkega kurilnega olja (Total raffinage) in/ali prodajalec in špediter (Total international Ltd) proizvajalec in/ali imetnik odpadkov, če je v času nesreče, ko je proizvod postal odpadek, le-tega prevažala tretja oseba?

- (¹) Direktiva Sveta z dne 20. decembra 1968 o obveznosti držav članic EGS glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov (UL L 308, str. 14).
- (²) Direktiva Sveta 98/93/ES z dne 14. decembra 1998 o spremembi Direktive 68/414/EGS o obveznosti držav članic EGS glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov (UL L 358, str. 100).
- (³) Direktiva Sveta z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL L 194, str. 39).
- (⁴) Direktiva Sveta z dne 18. marca 1991 o spremembi Direktive 75/442/EGS o odpadkih (UL L 78, str. 32).
- (⁵) Direktiva 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL L 114, str. 9).

Tožba, vložena 3. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-189/07)

(2007/C 129/17)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: P. Oliver in F. Jimeno Fernández, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlogi tožeče stranke:

— Naj se ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da na svojem ozemlju in v morskih vodah, ki so pod njeno suverenostjo in pristojnostjo, ni na zadovoljiv način opravila kontrole, pregleda in nadzora nad izvajanjem ribolova, vključno z dejavnostmi raztovarjanja in trženja vrst, ki so predmet določb o minimalni velikosti iz Uredb Sveta (ES) št. 850/98 (¹) in 2406/96 (²), in s tem, da se ni dovolj odločno zavzela za sprejetje ustreznih ukrepov proti odgovornim kršiteljem prava Skupnosti, predvsem ukrepov, povezanih z uvedbo upravnih in kazenskih postopkov ter izrekom odvračalnih sankcij omenjenim odgovornim, ni

izpolnila obveznosti iz člena 2(1) in člena 31(1) in (2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 (³).

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Veljavna ureditev od držav članic zahteva:

- vzpostavitev učinkovitega sistema kontrole, pregleda in nadzora dejavnosti raztovarjanja in trženja vrst, ki so predmet določb o minimalni velikosti,
- izrekanje odvračalnih sankcij odgovornim za kršitve prava Skupnosti,
- učinkovito izvrševanje sankcij, ki se lahko izrečejo odgovornim, z namenom preprečitve neupravičene obogatitve z nezakonitim delovanjem.

V tem primeru je bilo ustrezno ugotovljeno, da Španija ni izpolnila obveznosti, ki ji jih nalaga pravo Skupnosti na področju kontrole in kaznovanja kršitev v zvezi z ribolovom. Taka neizpolnitev ni bila dokazana zgolj z ugotovitvami inšpektorjev Skupnosti, temveč tudi s priznanjem tožene stranke same.

- (¹) Uredba Sveta (ES) št. 850/98 z dne 30. marca 1998 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov (UL L 125, str. 1).
- (²) Uredba Sveta (ES) št. 2406/96 z dne 26. novembra 1996 o določitvi skupnih tržnih standardov za nekatere ribiške proizvode (UL L 334, str. 1).
- (³) Uredba Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike (UL L 261, str. 1).

Tožba, vložena 3. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-190/07)

(2007/C 129/18)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: C. Cattabriga, zastopnik)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke:

- ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/117/ES ⁽¹⁾ z dne 22. decembra 2004 o spremembi Direktiv 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/54/ES, 2002/55/ES in 2002/57/ES v zvezi s pregledi, ki se opravijo pod uradnim nadzorom, in enakovrednostjo semen, pridelanega v tretjih državah, in ker, v vsakem primeru, teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 8 te direktive;
- Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive 2004/117/ES se je iztekel 1. oktobra 2005.

⁽¹⁾ UL L 14, str. 18.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Zala Megyei Bíróság (Madžarska republika) 10. aprila 2007 – OTP Bank Rt. in Merlin Gerin Kft. proti Zala Megyei Közigazgatási Hivatalu

(Zadeva C-195/07)

(2007/C 129/19)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Zala Megyei Bíróság

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: OTP Bank Rt. in Merlin Gerin Kft.ó Rt., OTP Bank Rt., ERSTE Bank Hungary Rt. in Vodafon Magyarország Mobil Távozlési Rt.

Tožena stranka: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal vezetője.

Vprašnji za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba poglavje 4, točka 3(a), Priloge X k „Aktu o pristopu“ (Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija ⁽¹⁾), v skladu s katerim „lahko Madžarska do in vključno z 31. decembrom

2007 uporablja znižanja od lokalnega davka na pravne osebe do 2 % od neto dobička podjetij, ki jih dodeli lokalna vlada za omejeno časovno obdobje na podlagi členov 6 in 7 Zakona C iz leta 1990 o lokalnih davkih“, razlagati tako, da:

- gre za prehodno odstopanje, ki Madžarski dovoljuje, da do tega datuma obdrži v veljavi lokalni davek na pravne osebe (*helyi iparuzési adó*), ali celo, da
- Akt o pristopu s tem, da dopušča možnost nadaljnje uporabe davčnih ugodnosti v zvezi z lokalnim davkom na pravne osebe, Madžarski priznava tudi pravico (prehodne narave), da ohrani v veljavi davek na gospodarske dejavnosti?

- 2) V primeru negativnega odgovora Sodišča na prvo vprašanje, to sodišče postavlja tudi naslednje vprašanje:

Katera so v skladu s Šesto direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero ⁽²⁾ merila, na podlagi katerih bi bilo mogoče šteti, da davek ni prometni davek v smislu člena 33 Direktive?

⁽¹⁾ UL L 236, str. 846.

⁽²⁾ UL L 145, str. 1.

Pritožba, ki jo je 12. aprila 2007 Aktieselskabet af 21. november 2001 vložil zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat), razglašeno 6. februarja 2007 v zadevi T-477/04, Aktieselskabet af 21. november 2001 proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

(Zadeva C-197/07 P)

(2007/C 129/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Aktieselskabet af 21. november 2001 (zastopnik: C. Barrett Christiansen, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

Predlogi pritožnika:

- v celoti razveljaviti odločitev Sodišča prve stopnje z dne 6. februarja 2007, zadeva T-477/04 (izpodbijana odločba);

- naložiti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) stroške postopka pred Sodiščem;
- razveljaviti odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 7. oktobra 2004, zadeva R-364/2003-1;
- naložiti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) plačilo stroškov postopka pred Sodiščem prve stopnje in pred UUNT.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V tej pritožbi pritožnik navaja, da:

je Sodišče prve stopnje s tem, da je ugotovilo, da prejšnje znamke uživajo sloves na podlagi člena 8(5) UZS, ravnalo nepravilno, in sicer ker:

1. v izpodbijani odločbi ni razlikovalo med 36 prejšnjimi znamkami,
2. je upoštevalo dokaz, ki ni bil skladen z uradnimi smernicami UUNT,
3. je upoštevalo dokaz, ki ni imel zveze s prejšnjimi znamkami,
4. je upoštevalo dokaz brez datuma,
5. ni upoštevalo, da je upošteveni datum za dokaz slovesa datum vložitve prijave znamke Skupnosti,
6. je potrdilo sloves, ki je temeljil na dokazu, ki časovno ni bil blizu datumu vložitve izpodbijane prijave znamke Skupnosti,
7. je upoštevalo tržno raziskavo kot dokaz za sloves, in sicer brez vsakega dokaza:
 - (a) o tem, ali jo je opravila neodvisna in priznana ustanova ali družba,
 - (b) o številu in profilu izprašanih oseb (spol, starost, poklic in okolje),
 - (c) o načinu in okoliščinah, v katerih je bila opravljena raziskava, in o popolnem seznamu vprašanj, vključenih v vprašalnik,
 - (d) o tem, ali se odstotek iz raziskave ujema s celotnim številom izprašanih oseb ali le s številom oseb, ki so dejansko odgovorile,
8. ni obravnavalo posamične dokazne vrednosti dokazov, preden je podalo celotno oceno.

Sodišče prve stopnje s tem, da je ugotovilo neupravičene prednosti slovesa na podlagi člena 8(5) UZS, ravnalo nepravilno, in sicer ker:

9. je oprlo svojo ugotovitev o neupravičeni prednosti na sloves – ne ugled – kar ni v skladu s členom 8(5) UZS,
10. je ugotovilo, da možnost, ki se je ne da izključiti, zadostuje kot dokaz *prima facie* za prihodnjo nevarnost, ki ni hipotetična, da bi prijavitelj dobil neupravičeno prednost na podlagi slovesa prejšnjih znamk.

Pritožba, ki jo je Donal Gordon 12. aprila 2007 vložil zoper sodbo Sodišča prve stopnje (tretji senat) v zadevi T-175/04: Donal Gordon proti Komisiji Evropskih skupnosti z dne 7. februarja 2007

(Zadeva C-198/07 P)

(2007/C 129/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Donal Gordon (zastopniki: J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten, in Ph. Reyniers, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnika:

- naj se razveljavi sodbo v zadevi T-175/04 in meritorno odloči v tej zadevi;
- naj se potrdi, da ima pritožnik lasten interes v zvezi s poročilom o kariernem napredovanju, ki ni odvisen od interesa administracije;
- pripoznati, da je invalidnost po definiciji ozdravljiva, in jo kot takšno upošteva in obravnava tudi Zdravstvena služba Komisije;
- pripoznati pritožniku pravico do sodnega varstva v zvezi s poročilom o kariernem napredovanju;
- dovoliti odškodninsko tožbo in prisoditi pritožniku 1.5 milijona evrov odškodnine;
- naj se mu ustrezno prisodijo stroški.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik zatrjuje, da sodba Sodišča prve stopnje temelji na napačnih in/ali arbitrarnih predpostavkah, ker:

- Zavrača pritožnikove lastne interese v zvezi z njegovim poročilom o kariernem napredovanju;
- Izkrivlja zakonodajo o invalidnosti in njeno uporabo;
- Pritožniku zavrača sodno varstvo, ne glede na nerazrešeno vprašanje, ali je njegova invalidnost poklicne narave ali ne;
- Odloča o odškodnini brez upoštevanja dejanskega razvoja položaja pritožnika.

—————

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) 12. aprila 2007 – Alfonso Luigi Marra proti Eduardu De Gregoriju

(Zadeva C-200/07)

(2007/C 129/22)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alfonso Luigi Marra

Tožena stranka: Eduardo De Gregorio

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je v primeru, ko poslanec Evropskega parlamenta ne uporabi pravice, ki mu jo zagotavlja člen 6(3) Poslovnika Evropskega parlamenta ⁽¹⁾, da na predsednika neposredno naslovi zahtevo za zaščito privilegijev in imunitet, nacionalno sodišče, pred katerim teče pravdni postopek, vendarle zavezano zaprositi predsednika za preklic imunitete z namenom nadaljevanja postopka in sprejetja odločbe;

oziroma

2) ali lahko v primeru, ko Evropski parlament ne sporoči, ali namerava zaščititi imunitete in privilegije poslanca, nacionalno sodišče, pred katerim teče pravdni postopek, ob upoštevanju konkretnih okoliščin primera, odloči o obstoju ali neobstoju privilegija. Predlog za sprejetje predhodne odločbe dopušča prekinitve postopka.

⁽¹⁾ UL L 61, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 13. aprila 2007 vložilo Corte suprema di cassazione – Alfonso Luigi Marra proti Clementu Antoniu

(Zadeva C-201/07)

(2007/C 129/23)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alfonso Luigi Marra.

Tožena stranka: Clemente Antonio.

Vprašanja za predhodno odločanje

Vprašanja so enaka tistim v zadevi C-200/07.

—————

Tožba, vložena 19. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-206/07)

(2007/C 129/24)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: L. Pignataro in M. Afonso, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Portugalska republika s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Komisije 2004/33/ES ⁽¹⁾ z dne 22. marca 2004 o izvajanju Direktive 2002/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede nekaterih tehničnih zahtev za kri in komponente krvi, ali v vsakem primeru, ker jih ni posredovala Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos te direktive, je potekel 8. februarja 2005.

⁽¹⁾ UL L 91, 30.3.2004, str. 25.

Tožba, vložena 20. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-210/07)

(2007/C 129/25)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: R. Vidal Puig in P. Dejmek, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlogi tožeče stranke:

— Naj se ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2004/49/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (Direktiva o varnosti na železnici), oziroma da o tem ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 33 te direktive.

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2004/49/ES v nacionalni pravni red se je iztekel 30. aprila 2006.

⁽¹⁾ UL L 164, str. 44.

Tožba, vložena 25. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-216/07)

(2007/C 129/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Condou-Durande in W. Bogensberger, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Zvezna republika Nemčija s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti ⁽¹⁾, oziroma jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Zvezni republiki Nemčiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos Direktive 2003/110/ES, se je iztekel 5. decembra 2005.

⁽¹⁾ UL L 321, str. 26.

Tožba, vložena 25. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-218/07)

(2007/C 129/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Condou, W. Bogensberger, Bevollmächtigte)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke:

- Ugotovi naj se, da Zvezna republika Nemčija, s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive Sveta 2003/109/ES ⁽¹⁾ z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, in o tem ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

- Zvezni republiki Nemčiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2003/109/ES se je iztekel 23. januarja 2006.

⁽¹⁾ UL L 16, str. 44.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Tožba, vložena 26. marca 2007 – Imelios proti Komisiji

(Zadeva T-97/07)

(2007/C 129/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Imelios SA (Vélizi Villacoublay, Francija)
(zastopnik: C. Curtil, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da postopek, ki sta ga vodila urad OLAF in Komisija, ni bil kontradiktoren; ugotovi naj se, da je OLAF, kot je sam priznal, uporabil anonimne vire; da sta OLAF in Komisija zavrnili, da bosta tožečo stranko obvestila o poročilu o opravljeni preiskavi; da odločba Komisije ni obrazložena; zato naj se razglasi ničnost opomina.
- podredno naj se ugotovi, da se dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, niso upoštevali; da ni bila ugotovljena odgovornost skupine [...]; zato naj se razglasi ničnost opomina po vsebini.
- v vsakem primeru naj se ugotovi, da zadnji obrok pomoči tožeči stranki ni bil izplačan, čeprav se mu ni odpovedala; zato naj se Komisiji naloži, naj tožeči stranki izplača znesek v višini 34.368 evrov in obresti, ki začnejo teči s to tožbo; Komisiji naj se naloži, naj tožeči stranki izplača znesek v višini 50.000 evrov iz naslova odškodnine; Komisiji naj se naloži, naj tožeči stranki izplača znesek v višini 50.000 evrov iz naslova stroškov postopkov; Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je 21. decembra 1999 z Evropsko skupnostjo, ki jo je zastopala Evropska komisija, podpisala pogodbo IST-1999-10934 – ASSIST glede projekta „Knowledge Management for Help Desk Operators“, ki je bila sklenjena v okviru petega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitevne dejavnosti (1998-2002) na področju družbe prijaznih podatkov.

Po preiskavi, ki jo je vodil urad OLAF, in na podlagi njegovega revizijskega poročila, je Komisija tožeči stranki izročila opomin za vračilo zneska, ki je bil že plačan iz naslova pomoči Skup-

nosti, v skladu z ustrežno določbo pogodbe, ki je Komisiji omogočila, da tako plačilo zahteva v primeru ugotovitve goljufije in resnih finančnih nepravilnosti pri izvajanju projekta. Gre za izpodbijano odločbo v okviru te tožbe. Poleg tega tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj Komisiji naloži plačilo zadnjega obroka pomoči in naj ji naloži povrnitev škode, ki naj bi ji nastala zaradi po eni strani neplačila zadnjega obroka pomoči in po drugi strani zaradi postopkov pred uradom OLAF in pred Komisijo.

V podporo predloga za razglasitev ničnosti tožeča stranka navaja kršitev temeljnih pravic, med drugim pravice do obrambe med preiskavo preverjanja projekta „ASSIST“, ki jo je vodil urad OLAF. Zatrjuje, da ni mogla predložiti upoštevanih stališč v fazi preiskave in da naj ji končno poročilo urada OLAF, na katerem temelji odločba Komisije, ne bi bilo vročeno, kar naj bi ji preprečilo odgovoriti na obtožbe, ki se ji očitajo.

Poleg tega tožeča stranka navaja pomanjkanje obrazložitve odločbe in prepozno obvestilo o očitkih.

Podredno tožeča stranka navaja več tožbenih razlogov glede vsebine izpodbijane odločbe, med drugim dejstvo, da naj Komisija ne bi upoštevala dokazil, ki jih je predložila tožeča stranka glede uresničenih stroškov. Poleg tega navaja, da mora odgovarjati za morebitne povzročene nepravilnosti skupina LA POSTE, resnični upravičenec pomoči, in ne ona.

Tožba, vložena 4. aprila 2007 – UPS Europe in UPS Deutschland proti Komisiji

(Zadeva T-100/07)

(2007/C 129/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: UPS Europe NV/SA (Bruselj, Belgija) in UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Nemčija) (zastopnika: T. Ottervanger in E. Henny, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožecilih strank

V njunih vlogah tožeči stranki predlagata Sodišču prve stopnje, naj:

- v skladu s členom 232 ES ugotovi nedelovanje Komisije, ker ni odločila o pritožbi tožecilih strank, ki sta jo vložili pri Komisiji 22. aprila 2004;
- Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so nastali tožečima strankama v postopku;
- sprejme take nadaljnje ukrepe, za katere Sodišče meni, da so primerni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki sta vložili tožbo na podlagi člena 232 ES, v kateri trdita, da Komisija ni sprejela končne odločbe o njuni pritožbi, ki je bila najprej vložena dne 22. aprila 2004, sledil pa ji je poziv z dne 27. novembra 2006, da naj odloči o domnevni zlorabi prevladujočega položaja družbe Deutsche Post na podlagi člena 82 ES.

Tožeči stranki trdita, da imata pravni interes za vložitev takšne pritožbe v skladu z zahtevo člena 7(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003⁽¹⁾ in ju nedelovanje Komisije neposredno in posamično zadeva. Tožeči stranki pravzaprav trdita, da oblikovanje previsokih cen družbe Deutsche Post na prodajnem trgu vpliva nanju kot potrošnika in konkurenta.

Tožeči stranki dalje navajata, da mora Komisija v skladu z Obvestilom Komisije o obravnavanju pritožb na podlagi členov 81 in 82 ES⁽²⁾ po prejetju pritožbe, da je bil kršen člen 82 ES, bodisi sprožiti postopek proti tistemu, na kogar se pritožba nanaša, bodisi sprejeti končno odločbo o zavrnitvi pritožbe, po tem ko je vlagatelju pritožbe dala možnost, da se izjavi. Tožeči stranki pa trdita, da kljub temu, da sta v danem roku podali stališča v zvezi s predhodno zavrnitvijo pritožbe, Komisija v nasprotju s pravom Skupnosti ni sprejela končne odločbe.

Nazadnje tožeči stranki navajata, da je glede na okoliščine primera minulo obdobje približno treh let, v katerem sta večkrat nagovarjali Komisijo, da naj ukrepa, dovolj dolgo, da bi lahko sprejela končno odločbo. Še posebej obdobje 18 mesecev, ki je minilo, odkar sta tožeči stranki predložili svoja konča stališča, je po mnenju tožecilih strank več kot razumno, da bi Komisija končala tretjo fazo preiskave.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1-25).

⁽²⁾ UL C 101, str. 65-77.

Tožba, vložena 26. marca 2007 – Dada proti UUNT – Dada (DADA)

(Zadeva T-101/07)

(2007/C 129/30)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanshina

Stranke

Tožeča stranka: Dada S.p.A. (Firenze, Italija) (zastopnika: D. Caneva in G. Locurto, Avvocati)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Dada S.r.l.

Predlogi tožeče stranke

- Naj se razveljavi odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 12. januarja 2007 v zadevi R 1342/2005-1, sporočena družbi Dada S.p.A. 25. januarja 2007, in nato sprejme zahteva za registracijo št. 1903111, ki jo je vložila družba Dada S.p.A. tudi v zvezi s storitvami iz razreda 42 Nicejskega aranžmaja;
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila družba Dada S.p.A.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka, sestavljena iz besede „DADA“, natisnjena s tiskanimi črkami na ozadju, ki predstavlja črn pravokotnik, nad katerim je podoba atoma; zahteva za registracijo št. 1903111 za storitve iz razreda 42.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: DAD S.r.l.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Italijanska besedna znamka „DADA“ za storitve iz razredov 35, 37, 38 in 42, kot tudi poslovno ime DADA, ki se v Italiji uporablja v običajni trgovski praksi za označevanje naslednjih dejavnosti: „vodenje komercialnih poslov, poslovno administracijo, pisarniške posle, posle v zvezi s posredovanjem nepremičnin, telekomunikacije, vzgojo, izobraževanje, pravne storitve, računalniško programiranje“.

Odločba oddelka za ugovore: Ugoditev ugovoru in zavrnitev zahteve za registracijo za izpodbijane storitve.

Odločba odbora za pritožbe: Potrditev izpodbijane odločbe in zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Ne zadostni dokazi za uporabo nacionalne znamke, navajane v postopku z ugovorom in neobstoje verjetnosti zmede v tem primeru.

Tožba, vložena 5. aprila 2007 – Freistaat Sachsen proti Komisiji

(Zadeva T-102/07)

(2007/C 129/31)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Freistaat Sachsen (Nemčija) (zastopnika: C. von Donat in G. Quardt, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Komisije C(2007)130 konč. z dne 24. januarja 2007 o državni pomoči št. C 38/2005 (prej NN 52/2004) Nemčije v korist skupini Biria naj se razglasi za nično v delu, v katerem sta sprejeta tam navedena ukrepa 2 in 3, ter
- Komisiji naj se naložijo stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija odločbo Komisije C(2007)130 konč. z dne 24. januarja 2007, v kateri je Komisija odločila, da je državna pomoč, ki obsega tri ukrepe, v korist Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH in Biria GmbH (danes Biria AG) nezdržljiva s skupnim trgov.

Tožeča stranka zatrjuje, da se zadevna odločba nanjo nanaša neposredno in posamično, ker naj bi ukrepa 2 in 3, ki vsebujejam jamstvi v korist Sachsen Zweirad GmbH in Biria GmbH (zdaj Biria AG), Freistaat Sachsen na podlagi direktive o jamčevanju zagotovila iz lastnih sredstev.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe na prvem mestu navaja kršitev prava Skupnosti zaradi napačne razlage odobrene sheme državne pomoči. V zvezi s tem tožeča stranka očita, da je tožena stranka podjetje štela za podjetje v težavah, pri čemer je spregledala ustrezno opredelitev v odobreni shemi državne pomoči. Ker v tem primeru po mnenju tožeče stranke ni tako, naj bi šlo pri ukrepih 2 in 3 za odobrene pomoči.

Poleg tega tožeča stranka meni, da je tožena stranka napačno ocenila dejansko stanje, ko je izhajala iz tega, da je zadevno podjetje podjetje v težavah.

Na koncu tožeča stranka navaja, da naj bi bila izpodbijana odločba nezadostno obrazložena.

Tožba, vložena 6. aprila 2007 – BVGD proti Komisiji

(Zadeva T-104/07)

(2007/C 129/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (Antwerpen, Belgija) (zastopniki: G. Vandersanden, L. Levi in C. Ronzi, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Naj se za nično razglasi odločba z dne 26. januarja 2007 s katero je Evropska Komisija zavrnila pritožbo, ki jo je vložila družba BVGD zaradi nezadostne podlage za ukrepanje v zvezi s pritožbo (zadeva COMP/38.826/B-2-BVGD/De Beers);
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija odločbo Komisije z dne 26. januarja 2007 v zadevi s področja konkurence COMP/39.221/B-2 – BVGD/De Beers, s katero je Komisija zavrnila pritožbo tožeče stranke v zvezi s kršitvijo členov 81 in 82 ES v povezavi s sistemom „Supplier of Choice“, ki ga skupina De Beers uporablja za distribucijo surovih diamantov, z obrazložitvijo, da ni zadostnega interesa Skupnosti za nadaljnje ukrepanje v zvezi s pritožbo tožeče stranke.

Tožeča stranka trdi, da skupina De Beers – proizvajalec surovih diamantov, ki je bil, kot trdi tožeča stranka, zlasti dejaven v začetku distribucijske verige surovih diamantov – skuša prek sistema „Supplier of Choice“ razširiti svoje obvladovanje trga, da bi pokrila celotno distribucijsko verigo diamantov od rudnika do potrošnika, kar pomeni tudi trga, ki je nižje v distribucijski verigi.

V utemeljitev svoje tožbe se tožeča stranka sklicuje na kršitev njenih procesnih pravic, ki jih ima kot pritožnica. Tožeča stranka zatrjuje i) da ji je Komisija preprečila izvrševanje njene pravice do dostopa, v skladu s členom 8(1) Uredbe št. 773/2004 (¹), do dokumentov, s pomočjo katerih je Komisija utemeljila svojo nedokončno presojo, ii) da je Komisija nad tožečo stranko izvajala prekomeren pritisk s svojim postavljanjem rokov v zadevi, iii) da je Komisija ustvarila v njeni korespondenci s tožečo stranko zmedo glede faze postopka, in iv) da Komisija ni tožeče stranke tesneje povezala s postopkom.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila pojem interesa Skupnosti in zagrešila očitno napako v presoji, napačno uporabila pravo in kršila svojo dolžnost obrazložitve.

(¹) Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL L 123, str. 18).

Tožba, vložena 2. aprila 2007 – MarketTools proti UUNT – Optimus Telecomunicações (ZOOMERANG)

(Zadeva T-105/07)

(2007/C 129/33)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: MarketTools, Inc. (San Francisco, Združene države) (zastopnika: W. von der Osten-Sacken in A. González Hähnlein, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Optimus- Telecomunicações, SA (Maia, Portugalska)

Predlogi tožeče stranke

- razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe z dne 25. januarja 2007 (pritožba št. R 253/2006-2);
- Optimus-Telecomunicações S.A. naj se naložijo stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka.

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „ZOOMERANG“ za blago in storitve iz razredov 9, 35 in 42 – prijava št. 1 603 950.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Optimus Telecomunicações, SA.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Nacionalne besedne in figurativne znamke „BOOMERANG“ za blago in storitve iz razredov 9, 16, 35, 37, 38 in 42.

Odločba oddelka za ugovore: Ugovoru se v celoti ugoti.

Odločba odbora za pritožbe: Pritožba se zavrne.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker odbor za pritožbe ni pravilno presodil podobnosti zadevnega blaga, zadevnih storitev in znamk.

Tožba, vložena 11. aprila 2007 – Alcon proti UUNT – *Acri.Tec (BioVisc)

(Zadeva T-106/07)

(2007/C 129/34)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Alcon, Inc. (Hünenberg, Švica) (zastopnik: M. Graf, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte (Hennigsdorf, Nemčija)

Predlogi tožeče stranke

- razveljavi naj se odločba drugega odbora za pritožbe UNNT (znamke in modeli) z dne 8. februarja 2007 v zadevi R 660/2006-2, Alcon, Inc. proti UUNT (BioVisc) v delu, v katerem je zavrnil ugovor Alcon, Inc. zoper prijavo CTM št. 3 651 809 „BioVisc“;
- Uradu za usklajevanje naj se naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „BioVisc“ za blago iz razreda 5 – prijava št. 3 651 809.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: besedna znamka Skupnosti in mednarodna besedna znamka „PROVISC“ in „DUOVISC“ za blago iz razreda 5.

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se v celoti ugoti.

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev odločbe oddelka za ugovore in zavrnitev ugovora v celoti.

Navajani tožbeni razlogi: zadevni znamki je mogoče zamenjati in prijavljeni proizvodi so enaki proizvodom, ki jih pokrivajo nasprotujoče znamke.

Pritožba, ki jo je 16. aprila 2007 vložil Francisco Rossi Ferreras zoper sodbo, ki jo je 1. februarja 2007 razglasilo Sodišče za uslužbence v zadevi F-42/05, Rossi Ferreras proti Komisiji

(Zadeva T-107/07 P)

(2007/C 129/35)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Francisco Rossi Ferreras (Luxembourg, Veliko vojvodstvo Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Druška stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnika:

- sodba Sodišča za uslužbence z dne 1. februarja 2007 v zadevi F-42/05 naj se razveljavi;
- predlogom, ki jih je tožeča stranka podala na prvi stopnji, naj se ugotovi in naj se zato v glavnem razglasi tožbo v zadevi F-42/05 za dopustno in utemeljeno;
- podredno, naj se zadeva vrne Sodišču za uslužbence;
- naj se odloči o izdatkih, stroških in honorarjih in se njihovo plačilo naloži Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v svoji pritožbi zahteva razveljavitev sodbe Sodišča za uslužbence o zavrnitvi tožbe, s katero je zahteval razveljavitev njegovega kariernega ocenjevalnega poročila za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2003 in naložitev plačila odškodnine Komisiji za škodo, ki naj bi jo utrpel.

V podporo svoji pritožbi pritožnik navaja, da naj bi Sodišče prve stopnje večkrat napačno uporabilo pravo pri preizkusu dveh tožbenih razlogov, navedenih na prvi stopnji.

Tožba, vložena 8. aprila 2007 – Spira proti Komisiji

(Zadeva T-108/07)

(2007/C 129/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Diamanhandel A. Spira BVBA (Antwerpen, Belgija) (zastopniki: J. Bourgeois, Y. van Gerven, F. Louis in A. Vallery, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Naj se za nično razglasi odločba Komisije z dne 26. januarja 2007 na podlagi člena 7(2) Uredbe Sveta št. 773/2004 v zadevi COMP/38.826/B-2 – Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Komisije z dne 26. januarja 2007 v zadevi s področja konkurence COMP/38.826/B-2 – Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice, s katero je Komisija zavrnila pritožbo tožeče stranke v zvezi s kršitvijo členov 81 in 82 ES v povezavi s sistemom „Supplier of Choice“, ki ga skupina De Beers uporablja za distribucijo surovih diamantov, z obrazložitvijo, da ni zadostnega interesa Skupnosti za nadaljnje ukrepanje v zvezi s pritožbo tožeče stranke.

Tožeča stranka trdi, da skupina De Beers – proizvajalec surovih diamantov, ki je bil, kot trdi tožeča stranka, zlasti dejaven v začetku distribucijske verige surovih diamantov – skuša prek sistema „Supplier of Choice“ razširiti svoje obvladovanje trga, da bi pokrila celotno proizvodnjo verige diamantov od rudnika do potrošnika, kar pomeni tudi trga, ki je nižje v distribucijski verigi.

V utemeljitev svoje tožbe se tožeča stranka sklicuje na tri tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka zatrjuje, da Komisija ni spoštovala svoje dolžnosti, da skrbno in nepristransko obravnava pritožbo in da s primerno skrbnostjo in nepristranskostjo opravi preiskavo protikonkurenčnih ravnanj, ki jih je navedla v pritožbi.

Drugič, tožeča stranka trdi, da se Komisija ne more sklicevati, da ni bilo zadostnega interesa za ukrepanje v zvezi s pritožbo glede na velikost zadevnega podjetja, geografskega obsega protikonkurenčnih ravnanj in škode konkurenci ter notranjemu trgu zaradi kršitev.

Tretjič in zadnjič, tožeča stranka trdi, da je Komisija na podlagi napačne dejanske in pravne presoje okoliščin zadeve ugotovila, da ni zadostnega interesa Skupnosti, ker:

- 1) ni upoštevala očitno javno izraženega protikonkurenčnega predmeta omejeno selektivnega distribucijskega sistema skupine De Beers;
- 2) ni mogla presoditi protikonkurenčnih učinkov distribucijskega sistema skupine De Beers ne da bi najprej ugotovilo, kakšna je prevlada in tržna moč skupine De Beers;
- 3) ni upoštevala številnih elementov iz pritožbe, ki dokazujejo, da sistem sam po sebi predstavlja zlorabo in protikonkurenčno ravnanje;
- 4) je napačno presodila učinkovitost spremenjenih „Terms of Reference“ za mediatorja, ki jih je vložila skupina De Beers, za rešitev sporov o izvedbi distribucijskega sistema; in
- 5) je napačno uporabila pravo in očitno napačno presodila dejstva, ko je ugotovila, da distribucijski sistem skupine De Beers ne preprečuje dostopa do trga.

Tožba, vložena 13. aprila 2007 – Agrofert Holding proti Komisiji

(Zadeva T-111/07)

(2007/C 129/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Agrofert Holding a.s. (Praga, Češka republika) (zastopnik: R. Pokorný, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Naj se za nični razglasita Odločba Komisije SG.E.3/MIB/md D (2007) 1360 z dne 13. februarja 2007 o prošnji za dostop do dokumentov v zadevi s področja združitve št. COMP/M.3543 – PKN Orlen/Unipetrol in Odločba Komisije št. 16796/16797 z dne 2. avgusta 2006;
- Komisiji naj se naloži, da predloži zadevne dokumente;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 230 ES zahteva razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 2. avgusta 2006 (v nadaljevanju: Odločba I) in naknadne potrditvene odločbe Komisije z dne 13. februarja 2007 (v nadaljevanju: Odločba II) o prošnji za dostop do vseh neobjavljenih dokumentov v zvezi s fazo priglasi- sitve in fazo pred priglasi- sitvijo zadevne združitve.

Tožeča stranka trdi, da sta obe odločbi v neskladju z Uredbo (ES) št. 1049/2001⁽¹⁾ o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (v nadaljevanju: Uredba), ker ne sodita med izjeme iz člena 4(2), ki se nanaša na varstvo poslovnih interesov, varstvo namena preiskav, varstvo pravnih nasvetov oziroma iz člena 4(3), ki se nanaša na varstvo postopka odločanja.

Tožeča stranka dalje trdi, da se člen 4(2), prva alineja, Uredbe ne bi smel razlagati tako, da se izjeme nanašajo na celoten dokument, temveč le na dele, ki vsebujejo poslovne skrivnosti ali trgovinsko občutljive informacije. Tako bi, kot trdi tožeča stranka, tožena stranka lahko bodisi dala v javnost dele zahtevanih dokumentov bodisi počrnila dele, ki vsebujejo občutljive informacije, ne da bi prizadela namen inšpekcij, preiskav in revizij, stranke, ki so priglasile združitve, pravico tretjih oseb, varstvo pravnih nasvetov ali postopek odločanja institucije.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da je tožena stranka, namesto da bi posamično obravnavala vsak dokument, ki po njenem mnenju spada med izjeme člena 4(2), tretja alineja, Uredbe, na splošno zavrnila zahtevani dostop zgolj na podlagi dejstva, da vsi dokumenti vsebujejo poslovne skrivnosti in se jih na podlagi člena 17 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004⁽²⁾ ne sme razkriti. Tako posploševanje naj bi bilo v nasprotju s členom 4(6) Uredbe.

Poleg tega tožeča stranka trdi, da se zgoraj navedene izjeme uporabljajo le, če ne prevlada javni interes za razkritje. Kot trdi tožeča stranka, tak interes za razkritje zahtevanih dokumentov, ki izhaja iz škode, ki jo je utrpela tožeča stranka in manjšinski delničarji prevzetega podjetja, obstaja in prevlada nad izjemami od pravice do dostopa.

Tožeča stranka dalje trdi, da sta Odločbi I in II v neskladju z členom 1 EU, drugi odstavek, ki določa načelo transparentnosti.

Na koncu tožeča stranka trdi, da tožena stranka ni obravnavala potrditilne prošnje takoj, kot to določa člen 8(1) Uredbe, ampak je prekoračila rok za odgovor za 100 delovnih dni.

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43-48.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, 29.1.2004, str. 1-22).

Tožba, vložena 17. aprila 2007 – Hitachi in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-112/07)

(2007/C 129/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeče stranke: Hitachi Ltd (Tokyo, Japonska), Hitachi Europe Ltd (Maidenhead, Združeno kraljestvo), Japan AE Power Systems Corp. (Tokyo, Japonska) (zastopniki: M. Reynolds, P. Mansfield in D. Arts, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično, v delu kjer zadeva vsako od njih;
- posledično prekliče globe, ki so jim bile izrečene;
- podredno, člen 2 izpodbijane odločbe razglasi za ničnega, v delu kjer zadeva vsako od njih ali vsaj prekliče ali zniža globe, ki so jim bile naložene;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke so podlagi členov 225 in 230 ES vložile tožbo za razglasitev ničnosti zoper Odločbo Komisije z dne 24. januarja 2007 (Zadeva COMP/F/38.899 – Plinsko izolirane stikalne naprave – C(2006) 6762 konč.), s katero je Komisija ugotovila, da so tožeče stranke, skupaj z ostalimi podjetji, kršile člen 81 ES in člen 53 EGP na področju plinsko izoliranih stikalnih naprav (v nadaljevanju: „PISN“) s skupino sporazumov in usklajenih ravnanj, ki so obsegala (a) delitev trga, (b) dodelitev kvot in ohranjanje posamičnih tržnih deležev, (c) dodelitev posamičnih projektov PISN (prikrajanje razpisnih ponudb) določenim proizvajalcem in manipulacijo v okviru razpisnih postopkov za te projekte, (d) določanje cen, (e) sporazume o odpovedi licenčnih sporazumov s tistimi, ki niso člani kartela in (f) izmenjavo občutljivih informacij o trgu. Podredno tožeče stranke na podlagi člena 31 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003⁽¹⁾ predlagajo preklic ali znižanje glob, ki so jim bile naložene.

Tožbene razloge tožečih strank je mogoče povzeti kot sledi. Tožeče stranke trdijo, da je Komisija kršila temeljna pravila o varstvu pravic obrambe, člen 2 Uredbe 1/2003 ES in člen 81 ES, kakor tudi splošna načela prava Skupnosti na sledeč način:

Prvič, tožeče stranke navajajo, da je Komisija kršila pravico tožečih strank do obrambe s tem, da ni omogočila dostopa do nekaterih domnevno obremenilnih dokazov, kakor tudi nekaterih dokumentov, ki zmanjšujejo njihovo odgovornost.

Drugič, trdijo, da Komisija glede kršitve člena 81(1) ES ni delovala tako, da bi zadovoljila dokaznemu standardu iz člena 2(1) Uredbe št. 1/2003 ES. V zvezi s tem tožeče stranke navajajo, da Komisija ni dokazala obstoja skupnega dogovora med zadevnimi evropskimi in japonskimi podjetji na način, kot se domneva v odločbi, ali da bi katerikoli skupen dogovor predstavljal omejevalni sporazum in/ali omejevalno ravnanje.

Tretjič, trdijo, da Komisija ni dokazala, da so sodelovale v enotni in nadaljevani kršitvi.

Četrto, Komisija je domnevno storila očitne napake pri presoji glob izrečenih tožečim strankam, ker ni upoštevala specifične teže domnevne kršitve, ki bi jo naj storile tožeče stranke.

Petič, menijo, da je Komisija storila očitno napako, ker pri izreku glob ni upoštevala dejavnikov, ki se nanašajo trajanje.

Nazadnje, tožeče stranke trdijo, da metoda, ki jo je uporabila v zvezi z odvrtačnim multiplikatorjem Komisija pri odmeri glob, krši splošni načeli prava Skupnosti, namreč načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti, tako glede nevarnosti, da bi tožeče stranke lahko povzročile resno škodo na evropskem trgu, kakor tudi glede neupoštevanja možnosti ponovne kršitve.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, 4.1.2003, str. 1-25).

Tožba, vložena 13. aprila 2007 – Last Minute Network proti UUNT – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)

(Zadeva T-114/07)

(2007/C 129/39)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Last Minute Network Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: P. Brownlow, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Last Minute Tour SpA (Milano, Italija)

Predlogi tožeče stranke

- odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 8. februarja 2007 naj se v celoti razveljavi;
- znamka Skupnosti št. 1 552 231 naj se razglasi za nično za razreda 39 in 42;
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Registrirana znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: Figurativna znamka „LAST MINUTE TOUR“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 39 in 42 – znamka Skupnosti št. 1 552 231

Imetnik znamke Skupnosti: Last Minute Tour SpA

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: Neregistrirana nacionalna besedna znamka „LASTMINUTE.COM“ za storitve iz razredov 39 in 42

Odločba oddelka za izbris: Ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti za storitve iz razredov 39 in 42 in zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti za proizvode iz razreda 16

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev odločbe oddelka za izbris in zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) in (4) Uredbe Sveta št. 40/94, ker je odbor za pritožbe napačno odločil, da tožeči stranki njena neregistrirana znamka ne daje pravice prepovedati uporabo prijavljene znamke v Združenem kraljestvu, in ker je odbor za pritožbe napačno uporabil preizkus za ugotovitev verjetnosti zmede.

Tožba, vložena 13. aprila 2007 – Last Minute Network proti UUNT – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)

(Zadeva T-115/07)

(2007/C 129/40)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Last Minute Network Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnik: P. Brownlow, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Last Minute Tour SpA (Milano, Italija)

Predlogi tožeče stranke

- v celoti naj se razveljavi odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 8. februarja 2007;
- za nično naj se razglasi znamko Skupnosti št. 1 552 231 iz razreda 16;
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: Figurativna znamka „LAST MINUTE TOUR“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 39 in 42 – prijava št. 1 552 231

Imetnik znamke Skupnosti: Last Minute Tour SpA

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: Neregistrirana nacionalna besedna znamka „LASTMINUTE.COM“ za storitve iz razredov 39 in 42

Odločba oddelka za izbris: Razglasitev ničnosti znamke Skupnosti za storitve iz razredov 39 in 42 in zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti za proizvode iz razreda 16

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe tožeče stranke, ki predlaga delno razveljavitev odločbe oddelka za izbris, da bi dosegla razglasitev ničnosti tudi za proizvode iz razreda 16

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) in (4) Uredbe Sveta št. 40/94 s tem, ko je odbor za pritožbe zmotno odločil, da ji neregistrirana znamka tožeče stranke ni dala pravice, da prepove uporabo prijavljene znamke v Združenem kraljestvu, in s tem, da je odbor za pritožbe zmotno zahteval preizkus za ugotovitev verjetnosti zmede.

Tožba, vložena 16. aprila 2007 – Italijanska republika proti Komisiji

(Zadeva T-119/07)

(2007/C 129/41)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (Rim, Italija) (zastopnik: G. Aiello, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Komisije z dne 7. februarja 2007 C (2007) 286 konč. naj se razglasi za nično
- in Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper odločbo Komisije z dne 7. februarja 2007 C (2007)286 konč. glede oprostitev trošarine na mineralna olja, ki so se uporabila kot gorivo za proizvodnjo aluminija v regiji Gardanna, v regiji Shannon in na Sardiniji in se uporablja v Franciji, na Irskem in v Italiji. S to odločbo je bilo

ugotovljeno, da so bile davčne oprostitve, ki jih je odobrila italijanska vlada družbi Eurallumina S.p.A., v višini 80 % njihovega zneska, zakonitih, ostalih 20 % pomoči, ki je bila odobrena družbi upravičenki od 1. januarja 2004, pa je bilo treba vrniti.

V podporo svojih predlogov tožeča stranka navajata naslednje tožbene razloge:

- kršitev člena 87(1) ES, kolikor je z izpodbijano odločbo ugotovljeno, da gre pri oprostitvi trošarine, ki je določena v italijanskem pravnem redu, za državno pomoč. Tožeča stranka glede tega trdi, da kot to potrjuje tudi besedilo Direktive 2003/96/ES⁽¹⁾, zadevne oprostitve trošarin niso državna pomoč, temveč bolj sestavni del nacionalne davčne ureditve. Čeprav bi dejansko šlo za državne pomoči, bi jih direktiva dopuščala vsaj do 31. decembra 2006. Glede selektivne narave zadevnih ukrepov je razvidno, da se na splošno nanašajo na vsa podjetja, ki uporabljajo mineralna olja za proizvodnjo aluminijevega oksida. Okoliščina, da na italijanskemu ozemlju obstaja le ena tovarna, ki uporablja ta mineralna olja pri proizvodnji, je zgolj dejstvo in ne more ukrepu odvzeti njegovega splošnega pomena.
- kršitev člena 87(3) Pogodbe in Smernic o državni regionalni pomoči za leto 1998, kolikor je bilo treba sporno oprostitev trošarin šteti kot potrebno za gospodarski razvoj regije Sardinije.
- kršitev člena 51(E.) 3.2. Okvira Skupnosti za državne pomoči za varstvo okolja (2001/C 37/03), kolikor so bili v tem primeru vendarle sklenjeni sporazumi med državo in družbo, ki je upravičena do pomoči, glede izboljšanja okoljskih izidov.
- nazadnje tožeča stranka navaja kršitev načela zaupanja v pravo in domnevo zakonitosti ukrepov Skupnosti.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 2. maja
2007 – Giraudy proti Komisiji

(Zadeva F-23/05) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Tožba — Odškodninska tožba — Preiskava Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) — Prerazporeditev — Uredba (ES) št. 1073/1999 — Odločba 1999/396/ES, ESPJ, Euratom — Napaka — Škoda — Poklicna bolezen — Upoštevanje storitev iz člena 73 Statuta)

(2007/C 129/42)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jean-Louis Giraudy (Paris, Francija) (zastopnik: D. Voillemot, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Curral in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet zadeve

Na eni strani razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero ni priznala odgovornosti svojih služb in škode, ki je domnevno nastala tožeči stranki v okviru preiskave OLAF-a na predstavnishstvu Komisije v Franciji, in na drugi strani odškodninski zahtevek (prej T-169/05).

Izrek sodbe

1. Komisiji Evropskih skupnosti se naloži, da J.-L. Giraudyju plača odškodnino v znesku 15.000 evrov za utrpelo nepremoženjsko škodo, ki jo je povzročila ogrožitev njegovega ugleda in časti.
2. V preostalem delu se tožba zavrne.
3. Komisija Evropskih skupnosti nosi svoje stroške in stroške, ki jih je prigljal J.-L. Giraudy.
4. J.-L. Giraudy nosi tretjino svojih stroškov.

⁽¹⁾ UL C 171, 9.7.2005, str. 29 (zadeva, najprej vpisana pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti pod številko T-169/05 in odstopljena Sodišču za uslužbence Evropske unije s sklepom z dne 15.12.2005).

Sklep Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 3. maja
2007 – Bracke proti Komisiji

(Zadeva F-123/05) ⁽¹⁾

(Uradniki — Natečaj — Notranji natečaj — Pogoji za pristop — Obvestilo o natečaju — Pogoji v zvezi z delovno dobo — Začasno osebje — Člen 27 Kadrovskih predpisov — Načelo dobre uprave — Načelo nediskriminacije)

(2007/C 129/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jean-Marc Bracke (Etterbeeck, Belgija) (zastopnik: P. Bruwier, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: D. Martin in L. Lozano Palacios, zastopnika)

Predmet zadeve

Prvič, neuporaba, zaradi člena 241 ES, točke III.1 obvestila o natečaju COM/PC/04, ker krši načelo nediskriminacije, in, drugič, razglasitev ničnosti odločbe OPI, s katero je bila zavrnjena zaposlitev tožeče stranke, in aktov, ki so bili sprejeti zaradi te odločbe, ker krši člen 27 Kadrovskih predpisov, načelo nediskriminacije, načelo dobre uprave, načelo neodvisnosti komisije, načelo zaupanja v pravo in ker temelji na nezakoniti določbi obvestila.

Izrek sklepa

- 1) Tožba se zavrže kot očitno neutemeljena.
- 2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 60, 11.3.2006, str. 53.

Tožba, vložena 27. februarja 2007 – Dragoman proti Komisiji**(Zadeva F-16/07)**

(2007/C 129/44)

*Jezik postopka: romunščina***Stranki***Tožeča stranka:* Adriana Dragoman (Bruselj, Belgija) (Zastopnik: G. Dinulescu, odvetnik)*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti**Predlogi tožeče stranke**

- naj se razglasi za nično ustna odločitev natečajne komisije natečaja EPSO/AD/34/06 z dne 28. novembra 2006, s katero je ta komisija tožeči stranki na prvem ustnem preizkusu tolmačenja podelila „izključitveno oceno“ ki, kot to predvideva zgoraj navedena objava natečaja, tožeči stranki ni dopustila pristopa k nadaljnjim ustnim preizkusom tolmačenja in h končnemu ustnemu preizkusu,
- naj se razglasi za nično odločba, s katero se potrjuje zgoraj navedena odločitev, ki je bila v spis EPSO tožeče stranke dodana 12. decembra 2006;
- naj se posebej za tožečo stranko ponovno izvede natečaj, pri čemer se bodo strogo spoštovale vse določbe prava Skupnosti in določbe v objavi natečaja;
- naj se ugotovi in razglasi, da je člen 6 Priloge h Kadrovskim predpisom za uradnike nezakonit;
- naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka zatrjuje tri tožbene razloge, izmed katerih se prvi nanaša na kršitev načela enakosti in prepovedi diskriminacije. Kot prvi del tega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da je bila diskriminirana na podlagi državljanstva, kar je v nasprotju zlasti s členom 27 Kadrovskih predpisov. Tožeča stranka naj bi bila pozvana, da dokaže romunsko državljanstvo, potem ko je že predložila dokaz o belgijskem državljanstvu. V drugem delu trdi, da je natečajna komisija diskriminirala kandidate, ki, kot ona, v institucijah še niso delali kot začasni uslužbenci ali pogodbeni uslužbenci.

Tožeča stranka se v drugem tožbenem razlogu sklicuje na kršitev določb v objavi natečaja in načela dobre uprave. Prvič, naj bi bila med izpitom pozvana k opisu delovnih izkušenj, čeprav se od kandidatov, ki so bili, kot ona, imetniki univerzitetne diplome na področju konferenčnega tolmačenja, niso zahtevale nikakršne delovne izkušnje. Drugič, naj bi natečajna komisija določila in uporabila kvote uspešnosti glede na jezikovne kombinacije, ki so jih izbrali kandidati in sicer ne da bi bila taka možnost dopuščena v objavi natečaja.

Tožeča stranka s tretjim tožbenim razlogom navaja kršitev obveznosti obrazložitve.

Tožba, vložena 10. aprila 2007 – Toronjo Benitez proti Komisiji**(Zadeva F-33/07)**

(2007/C 129/45)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Alberto Toronjo Benitez (Bruselj, Belgija) (Zastopniki: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen in E. Marchal, odvetniki)*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti**Predlogi tožeče stranke**

- Člen 2 Odločbe Komisije o postopku napredovanja uradnikov, ki so plačani iz postavke „Raziskave“ splošnega proračuna (v različici z dne 16. junija 2004 v z dne 20. julija 2005) (v nadaljevanju: prva izpodbijana odločba), naj se razglasi za nezakonitega;
- odločba Komisije o izbrisu 44,5 točke popotnice tožeče stranke, ki jih je zbrala kot začasni uslužbenec (v nadaljevanju: druga izpodbijana odločba) naj se razglasi za nično;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, ki je 16. januarja 2000 nastopila službo pri Komisiji kot začasni uslužbenec, razporejen v generalni direktorat (v nadaljevanju DG) „Raziskave“, je bila 16. aprila 2004 imenovana za uradnika istega DG. 1. maja 2005 je bila razporejena v DG „Relex“. Z dopisom z dne 16. junija 2006 je bila obveščena, da so bile na podlagi prve izpodbijane odločbe točke, ki jih je zbrala kot začasni uslužbenec, izbrisane, ker je bila na lastno zahtevo premeščena na delovno mesto, ki spada pod oddelek splošnega proračuna „Delovanje“, pred potekom dveh let od zaposlitve kot uradnik pripravnik na delovnem mestu, ki spada pod postavko „Raziskave“ istega proračuna.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka najprej navaja kršitev načel pravne varnosti, zakonitosti upravnih aktov in varstva pridobljenih pravic, ker bi Odbor, pristojen za imenovanja (OPI) moral v razumnem roku umakniti nezakonito odločbo, ki ustanavlja subjektivne pravice, kar pa se v drugi izpodbijani odločbi ni zgodilo.

Poleg tega tožeča stranka navaja, da člen 2 druge izpodbijane odločbe uvaja diskriminacijo nasproti uradnikom, ki so plačani iz postavke „Raziskave“, ki zahtevajo premestitev pred iztekom dveh let od njihove zaposlitve, ker ti uradniki izgubijo točke zaradi premestitve, medtem ko uradniki, ki so premeščeni po uradni dolžnosti ali opravljajo dela, ki se štejejo za občutljiva, svoje točke obdržijo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka najprej navaja nespoštovanje pravil za sestavo KOP. Uprava naj bi kršila pravila postopka, ki ga določajo Splošne določbe za izvajanje člena 43 Kadrovskih predpisov in storila očitno napako pri presoji.

Tožeča stranka nato zatrjuje kršitev pravic obrambe, načela dobrega upravljanja in dolžnost skrbnega ravnanja.

Na koncu zatrjuje, da naj bi uprava zlorabila pooblastila in postopek.

Tožba, vložena 13. aprila 2007 – Skareby proti Komisiji

(Zadeva F-34/07)

(2007/C 129/46)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Carina Skareby (Biškek, Kirgizistan) (zastopnika: S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Karierno ocenjevalno poročilo (KOP) o tožeči stranki za leto 2005 naj se razglasi za nično;
- odločba Organa, pristojnega za imenovanje (OPI), s katero se je zavrnil ugovor tožeče stranke, naj se po potrebi razglasi za nično;
- OPI naj se opozori na učinke, ki jih ima razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov in zlasti na sprejetje novega KOP za leto 2005, tokrat v skladu s Kadrovskimi predpisi;
- OPI naj tožeči stranki plača: i) znesek 15.000 evrov, določene *ex aequo et bono*, iz naslova nepremoženjske škode ii) znesek 15.000 evrov, določenega *ex aequo et bono*, iz naslova škode, povzročene poklicnemu ugledu iii) znesek, ki ga določi Sodišče prve stopnje iz naslova premoženjske škode, pri čemer se vsak znesek poviša za zakonite zamudne obresti od datuma, ko je ta znesek zapadel;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 19. aprila 2007 – Lebedef proti Komisiji

(Zadeva F-36/07)

(2007/C 129/47)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnik: F. Frabetti, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti poročila o kariernem napredovanju tožeče stranke za obdobje od 1.1.2005-31.12.2005 in posebej del poročila, ki ga je za to obdobje sestavil Eurostat;
- toženi stranki se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka se v podporo svoji vlogi sklicuje na tožbeni razlog kršitve splošnih določb za izvedbo člena 43 Statuta in posebej določb člena 43 Kadrovskih predpisov glede sindikalnih in statutarnih predstavnikov zaposlenih, kršitev načela varstva legitimnega pričakovanja in pravila „patere legem quam ipse fecisti“.

Tožba, vložena 23. aprila 2007 – Cros proti Sodišču

(Zadeva F-37/07)

(2007/C 129/48)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Alexia Cros (Howald, Luksemburg) (zastopnik: E. Reveillaud, odvetnik)*Tožena stranka:* Sodišče Evropskih skupnosti**Predlogi tožeče stranke**

- razglasi naj se ničnost odločbe organa, pristojnega za imenovanje (OPI), z dne 19. julija 2006 o imenovanju tožeče stranke v uradnico pripravnico, kot pravnica lingvistka, od 1. septembra 2006, v delu v katerem ji je bil dodeljen naziv AD7;
- presodi naj se, da bo tožeča stranka retroaktivno od datuma imenovanja 1. septembra 2006 razvrščena v naziv A*10, ki ustreza nazivu LA6 pred začetkom veljavnosti Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskega predpisa za uradnike Evropskih skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ⁽¹⁾;
- odredi naj se popolna obnova njene kariere z retroaktivnim učinkom od 1. septembra 2006;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka* navaja, da izpodbijana odločba, ki temelji na členu 12 Priloge XIII h Kadrovskemu predpisu za uradnike, krši:

- objavo splošnega natečaja CJ/LA/24 ⁽²⁾, na podlagi katerega naj bi se udeleženci, ki so uspešno opravili natečaj, zaposlili z nazivom LA7/LA6;
- načelo enakega obravnavanja;
- načelo zaupanja v pravo ter načela dobrega upravljanja, transparentnosti in skrbnosti.

⁽¹⁾ UL L 124, 27.4.2004, str. 1.⁽²⁾ UL C 182 A, 31.7.2002, str. 1.**Tožba, vložena 23. aprila 2007 – Campos Valls proti Svetu**

(Zadeva F-39/07)

(2007/C 129/49)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Manuel Campos Valls (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen in E. Marchal, avocats)*Tožena stranka:* Svet Evropske unije**Predlogi tožeče stranke**

- odločba organa, pristojnega za imenovanje (OPI), o zavrnitvi kandidature tožeče stranke za delovno mesto vodje španskega oddelka GD A, Direkcija III – Prevajanje in proizvodnja dokumentov – Prevajalska služba, ter odločba o imenovanju drugega kandidata na to delovno mesto, naj se razglasita za nični;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka* v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog, in sicer kršitev obvestila o prostem delovnem mestu št. 60/06, obstoj očitne napake pri presoji in kršitev člena 45 Kadrovskega predpisa, ker kandidat, ki je bil izbran na sporno delovno mesto, v nasprotju s tožečo stranko, ni imel tehničnega znanja za prevajanje, ki se zahteva v obvestilu o prostem delovnem mestu. Natančneje, trditev Sveta, da je bilo treba to znanje presojati v luči nalog upravljanja s kadri, ki jih mora opravljati vodja oddelka, naj bi ne upoštevala obvestila o prostem delovnem mestu.**Tožba, vložena 30. aprila 2007 – Baudalet-Leclaire proti Komisiji**

(Zadeva F-40/07)

(2007/C 129/50)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Cécile Baudalet-Leclaire (Bruselj, Belgija) (zastopnik: M. Korving, odvetnik)*Tožena stranka:* Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožče stranke

- ugotovi naj se diskriminacija med „notranjimi“ kandidati iz evropskih institucij in zunanji kandidati v okviru natečaja EPSO/AST/7/05 ⁽¹⁾;
- ugotovi naj se, da tožena stranka ni predložila dokazov o neobstoju diskriminacije med „notranjimi“ kandidati iz evropskih institucij in zunanji kandidati v okviru navedenega natečaja;
- navedeni natečaj naj se razveljavi zaradi kršitve temeljnega načela enakosti med kandidati glede možnosti;
- podredno, toženi stranki naj se naloži predložitev vseh dokazov, po potrebi vključno z delovnimi dokumenti komisije, ki so na podlagi člena 6 Priloge III Kadrovske predpisev za uradnike tajna, ki dokazujejo, da komisija določenega števila kandidatov ni bolj ugodno obravnavala zaradi njihovega poklicnega izvora;
- v primeru, da tožena stranka ne predloži dokaza, naj se zahteva revizija razvrstitve vseh kandidatov na podlagi samih meril uspešnosti, kot so določena v obvestilu o natečaju in z

nepristransko uporabo načela enakosti med kandidati glede možnosti;

- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožča stranka je bila z dopisom z dne 29. januarja 2007 obveščena, da naj ne bi bila uvrščena na čakalni seznam, ker ocene, ki jih je dobila, ki so bile vendarle višje od zahtevanega minimuma, niso bile med 110 najboljšimi.

Tožča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja zlasti kršitev načela enakosti med kandidati glede možnosti in načela enakega obravnavanja, ker naj bi komisija diskriminirala med kandidati v korist tistih, ki že imajo delovne izkušnje v institucijah Skupnosti in zlasti v generalnem direktoratu, kjer je zaposlena predsednica komisije.

⁽¹⁾ UL C 178 A, 20.7.2005, str. 22.